

Tyś Bogiem moim,
przeto dziękować Ci będę;
Boże mój, będę Cię wywyższał.
Dziękujcie Panu,
albowiem jest dobry,
Albowiem łaska Jego trwa na wieki!

Księga Psalmów 118:28-29

Kazanie: Arkadiusz Jurgielajtis

KRÓTKA LEKCJA

Obietnica

Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, wtedy gdy znajdzie się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne.

Księga Ezechiela 34:12

W tym rozdziale Księgi Ezechiela Stwórca zarzuca pasterzom Izraela, że zupełnie zaniedbali się w pasieniu ludu Bożego, a paśli samych siebie. Obraz pasienia owiec jest symbolem opieki, którą mają sprawować przewodnicy nad powierzonymi im wiernymi. Pan Bóg obiecuje osobiście zatroszczyć się o te rozproszone owieczki Boże i wybawić je. Tak samo jest i dzisiaj. Jeżeli jesteś zaginiony, to Bóg cię odzyska, jeśli czujesz się zraniony, to Chrystus cię opatrzy, jeżeli czujesz się duchowo chory, to Pan cię wzmocni. Przywołaj Dobrego Pasterza, który za ciebie oddał swe życie, a doznasz Jego czulej opieki!

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ **zbawienie:**

- męża Marysi Pietrzak.
- całej rodziny Ewy Brzostek.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.
- Justyny J. (żony Marcina Dominika).

▪ **zdrowie:**

- Agnieszki Z.
- Kasi K.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczek.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

URODZINY

W tym tygodniu urodziny obchodzą:

9.07. Maria Jakowicz

11.07. Nela Jurgiełajtis

Życzymy błogosławieństw Bożych!

REFLEKSJA

Mądrość

Biada tym, którzy się uważają za mądrych i są sprytnymi we własnym mniemaniu! (Księga Izajasza 5:21)

Słowo Boże wielokrotnie naucza nas, byśmy nie uważali się za mądrych. Dlaczego? Oto odpowiedź Salomona: „Widziałeś takiego, co mądry w swych oczach? Więcej nadziei w głupim niż w takim”. Człowiek, który uważa się za mądrego, przestaje być samokrytyczny i uznaje swe opinie i poglądy za jedynie słuszne. Swoje metody działania uważa za sprawdzone i najlepsze i jest zamknięty na mądre propozycje bliźnich. Apostoł Paweł zaleca: „Bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni; nie bądźcie wyniośli, lecz się do niskich skłaniajcie; nie uważajcie sami siebie za mądrych”.

Kościół Boży

Autor: Edward Czajko

Część 2/2

„Kościół” w Nowym Testamencie

W Nowym Testamencie wyraz ekklesia używany jest w trzech różnych znaczeniach.

Kościół Powszechny

Po pierwsze, ekklesia to Kościół Powszechny, uniwersalny. Por. 1 Kor 10,32 według przekładu ekumenicznego: „Nie bądźcie powodem upadku ani Żydów, ani Greków, ani Kościoła Bożego (Biblia Warszawska: „zborowi Bożemu”); 1 Kor 12,28: „A Bóg ustanowił w Kościele...”; Flp 3,6: „Co do gorliwości - prześladowca Kościoła”; Kol 1,18,24: „On jest Głową Ciała - Kościoła” i „we własnym ciele dopełniam braki udreń Chrystusa za Jego Ciało, którym jest Kościół”. Powyższe wersety przytoczyliśmy według przekładu ekumenicznego. Ale również Biblia Warszawska w odniesieniu do Kościoła Powszechnego używa - z wyżej podanym wyjątkiem - słowa „kościół” jako odpowiednika greckiego wyrazu ekklesia.

Zbór

Po drugie, ekklesia to grupa lokalna, miejscowa, wierzących w Chry-

stusa. Ten rodzaj ekklesia Biblia Warszawska nazywa „zbozem”. To rozróżnienie doskonale widać, gdy porównamy dwie wypowiedzi Jezusa odnośnie do ekklesia w Ewangelii Mateusza. W Mt 16,18 mamy: „Na tej opoce zbuduję Kościół (gr. ekklesia) mój, a bramy piekielne nie przemogą go”. Tu chodzi o Kościół Powszechny. Zaś u Mt 18,17 czytamy: „A jeśli by ich nie usłuchał, powiedz zborowi; a jeśli by zboru (w obu przypadkach też jest ekklesia) nie usłuchał, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik”. Jako grupę miejscową mamy więc zbór w Kenchreach (Rz 16,1), zbór w Koryncie (1 Kor 1,2), zbór w Tesalonice (1 Tes 1,1), zbór w Laodycei (Koi 4,16). W Objawieniu wymieniono siedem zborów w Azji Mniejszej (Obj 1,11; 2-3).

Zgromadzenie

Po trzecie zaś, ekklesia to aktualne zgromadzenie wierzących w Chrystusa w dowolnym miejscu w celu wspólnego nabożeństwa (1 Kor 11,18: „gdy się jako zbór schodzicie”; 1 Kor 14,19: „wszakże w zborze wolę powiedzieć pięć słów zrozumiałych” - por. także 1 Kor 14,23).

Kościół a Izrael

Nowotestamentowa ekklesia ma też tło izraelskie. Tym właśnie słowem Septuaginta, grecki przekład Starego Testamentu, tłumaczy hebrajski wyraz kahal, który w formie czasownikowej znaczy „wzywać”, „zwoływać”.

A więc kahal, czyli Izrael, a ściślej zgromadzenie kultowe Izraela, jest „cieniem przyszłych dóbr, a nie samym obrazem rzeczy” (Hbr 10,1), gdy idzie o nowotestamentową ekklesia, czyli Kościół (Zbór) Boży, Kościół Jezusa Chrystusa.

Trzeba więc spojrzeć na podobieństwa i różnice między kahal a nowotestamentową ekklesia, między Izraelem a Kościołem Jezusa Chrystusa.

Inicjatywa należy do Boga

Po pierwsze, Izrael był ludem, który został wezwany, wywołany. Bóg powiedział: „Gdy Izrael był młody, pokochałem go i z Egiptu powołałem mojego syna” (Oz 11,1). Bóg przeprowadził go przez proces fizycznego, cielesnego zbawienia. Zostali oni wyzwoleni z fizycznej, cielesnej niewoli, w jakiej byli w Egipcie. Przejście przez Morze Czerwone było ich chrztem.

Faraon zaś i jego wojsko podjęli próbę zniewolenia ich powtórnie. Przez czterdzieści lat - liczba czterdzieści jest w Piśmie symbolem prób i doświadczeń - wędrowali przez pustynię, gdzie czaiły się na nich różne niebezpieczeństwa. Gdy jednak w wierze i nadziei spoglądali na Boga, Bóg ich strzegł i zaspokajał ich wszystkie potrzeby. W końcu, weszli w posiadanie ziemskiego dziedzictwa - Ziemi Obiecanej.

Należy pamiętać, że wybawienie Izraela było całkowicie suwerennym czynem Boga. Izraelici sami z siebie nie byli w stanie wyzwolić się z niewoli.

Wyzwoliła ich wyłącznie cudowna interwencja Boga. To Bóg rozdzielił wody Morza Czerwonego, by mogli uciec przed wojskami faraona. Bez Boga nie przeżyliby czterdziestoletniej wędrówki. To Bóg ich zachowywał i zaspokajał ich potrzeby. To wreszcie Bóg przeprowadził ich przez Jordan i dał im w dziedzictwo - jak już wspomniano - Ziemię Obiecana.

Czyż to nie jest wspaniały cielesny cień duchowego wyjścia (łac. exodus) z niewoli grzechu, upadłego świata, z niewoli „teraźniejszego wieku złego” (Ga 1,4); wyjścia, którego doświadczają wierzący w Chrystusa, czyli Kościół (Zbór) Boży, nowotestamentowa ekklesia Jezusa Chrystusa? Kościół jest wywołanym ludem Boga.

Kościół jest Boży

Kościół Boży - to określenie najczęściej spotykane w Nowym Testamencie (1 Tm 3,5: „Bo jeżeli ktoś nie potrafi własnym domem zarządzać, jakże będzie mógł mieć na pieczy Kościół Boży?” - por. 1 Kor 1,2; 2 Kor 1,1; 1 Tes 2,14). Kościół należy do Boga, pochodzi od Boga i Bogu zawdzięcza swój każdy dobry dar. Bez miłości Boga, bez inicjatywy ze strony Boga, bez Bożego zbawienia i objawienia, bez powołania Bożego nie byłoby Kościoła. Do Koryntian Paweł mówi, że wszystko pochodzi od Boga: „Bo któż jest Apollos? Albo któż jest Paweł? Słudzy, dzięki którym uwierzyliście, a z których każdy dokonał tyle, ile mu dał Pan. Ja zasadziłem,

Apollos podlał, a wzrost dał Bóg. A zatem ani ten, co sadi, jest czymś, ani ten, co podlewa, lecz Bóg, który daje wzrost (...]. Albowiem współpracownikami Bożymi jesteśmy; wy Bożą rolę, budowlą Bożą jesteście" (1 Kor 3,5-9).

I choć Kościół nazwany jest czasami Kościołem Chrystusa czy Ciałem Chrystusa, to jego pochodzenie i jego życie ma swoje źródło w Bogu. Termin „Kościół Boży” przypomina nam ciągle na nowo, że to dzięki suwerennemu czynowi Boga zostaliśmy powołani, by być szczególnym ludem, własnością Boga.

Powołany do społeczności z Bogiem

Po drugie, lud Boży, Izrael, został powołany do społeczności z Bogiem. Ta społeczność była cechą charakterystyczną Bożego przymierza zarówno z Abrahamem, jak i Mojżeszem! Abraham stał się przyjacielem Boga. Izrael wszedł w relacje przymierza z Bogiem, dzięki czemu Bóg zamieszkał wśród ludu. Słup obłoku i ognia był znakiem obecności Boga wśród ludu. Gdy słup wyruszał, wyruszał w drogę Izrael, a gdy słup się zatrzymywał, Izrael rozbijał swoje namioty. Na Synaju Bóg polecił, by zbudowano namiot, gdzie przebywałyby Jego obecność wśród ludu.

Podobnie rzecz się ma, gdy idzie o Kościół. Chrystus swoich uczniów nazwał swoimi przyjaciółmi. Wierzący w Chrystusa zostali przez Boga powołani „do społeczności Syna

(Bożego) Jezusa Chrystusa, Pana naszego" (1 Kor 1,9). Jako odrodzeni, narodzeni na nowo, nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boga, które żyje i trwa, mamy przystąpić do Chrystusa, „do niego, do kamienia żywego” i jako kamienie żywe budować się w dom duchowy, by składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa (Por. 1 P 1,23; 2,4-5). Warto podkreślić, że gdy Jezus powoływał dwunastu apostołów, to powołał ich „żeby byli z nim”, a jako będący z nim w społeczności, zostali następnie posłani, aby głosić ewangelię, uzdrawiać i wyrzucać złe duchy (Por. Mk 3,13-15). Nigdy Kościół nie miał być jakimś religijnym stowarzyszeniem do pełnienia dobrych uczynków. Istotą chrześcijaństwa jest osobista i wspólnotowa więź, społeczność z Bogiem.

Wspólnota

Po trzecie, Izrael został wywołany z Egiptu jako wspólnota. Bóg wywołał ich razem. Izraelici wspólnie uczestniczyli w Passze, razem wyszli z Egiptu. Razem przeżyli chrzest w Morzu Czerwonym. Razem na pustyni jedli i pili: „I wszyscy ten sam pokarm duchowy jedli, i wszyscy ten sam napój duchowy pili” (1 Kor 10,3-4). Wędrówkę odbywali razem, wspólnie wychodząc na spotkanie wszystkich przeciwności. Razem doświadczali Bożych cudów, mocarnych czynów Boga. Razem wreszcie weszli do Ziemi Obiecanej. Powołanie Boże nie jest wyłącznie

sprawą prywatną. Powołanie Abrahama zawierało w sobie także obietnicę odnośnie do potomstwa, które będzie liczne jak piasek morski i jak gwiazdy na niebie.

Kiedy stajemy się chrześcijanami, ludźmi wierzącymi w Chrystusa, stajemy się częścią tej wielkiej rodziny Abrahama, ojca wiary. Stajemy się rodziną Bożą, a Bóg nazywa nas swoimi synami, i córkami, oczywiście. Nowy Testament nazywa wierzących w Chrystusa, ludzi należących do Kościoła, braćmi i siostrami. O pierwszym zborze w Jerozolimie napisano, że „Pan przydawał zborowi (tzn. wspólnocie wierzących w Chrystusa - przyp. mój) na każdy dzień tych, którzy mieli być zbawieni” (Dz 2,47 BG). Na Kongresie Lozańskim w sprawie ewangelizacji świata (1974) powiedziano, że Kościół jest ustanowionym przez Boga narzędziem do rozprzestrzeniania ewangelii i że ewangelizacja odseparowana od chrześcijańskiej wspólnoty, zboru chrześcijańskiego, ma niewielkie znaczenie. Celem ewangelizacji jest wezwanie ludzi, by stali się członkami Ciała Chrystusowego.

Ewangelizacja w znaczeniu biblijnym jest ewangelizacją eklezjocentryczną. Powinna ona doprowadzać do wzrostu Kościoła, a życie i świadectwo Kościoła ma się też wyrażać w ewangelizacji. I w ten sposób Kościół jest zarówno narzędziem, jak i celem ewangelizacji. I dlatego też wielcy ewangelista chrześcijańscy swoje kam-

panie ewangelizacyjne starają się prowadzić we współpracy z lokalnymi zborami na danym terenie.

Przyszłe dziedzictwo

Po czwarte, lud Boży został powołany do tego, by osiągnąć przyszłe dziedzictwo. Gdy Bóg powołał Abrahama, to powołał go właśnie ku przyszłemu dziedzictwu. Czytamy w Liście do Hebrajczyków (11,8): „Przez wiarę usłuchał Abraham, gdy został powołany, aby pójść na miejsce, które miał wziąć w dziedzictwo”. Podobnie później Izrael został wezwany do wędrówki ku szczególnemu celowi, którym była ziemia obietnicy. Nie inaczej rzecz się ma, gdy idzie o Kościół. Zostaliśmy wywołani z duchowego Egiptu i wezwani do pielgrzymowania ku przyszłemu dziedzictwu. Paweł zachęcał Tymoteusza: „uchwyć się żywota wiecznego, do którego też zostałeś powołany” (1 Tm 6,12). Wierzący w Chrystusa są obecnie dziedzicami Boga i współdziedzicami Chrystusa. Duch Święty zaś jest zadatkiem obiecanego dziedzictwa.

Posłuszeństwo temu powołaniu nigdy nie będzie łatwe. Cierpienie zaś było zawsze znakiem ludu Bożego na jego drodze ku obiecanemu dziedzictwu. Ale Bóg obiecuje pomoc. „A Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do wiecznej swej chwały w Chrystusie, po krótkotrwałych cierpieniach waszych, sam was do niej przysposobi, utwierdzi, umocni, na trwałym postawi gruncie” (1 P 5,10). Próby i doświadczenia, jakie

spotykają wierzących w Chrystusa, powodują często zniechęcenie spowalniające postępy w ich duchowym życiu. Ale próby i doświadczenia, cierpienie jest przeznaczeniem ludu Pana. Cierpienie nie ominęło także Jezusa. „Patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł po prawicy tronu Bożego” (Hbr 12,2). Gdy Kościół ma jasno obrany cel, ku któremu zdąża, jego członkowie wtedy są w stanie wyznać za Pawłem, że wszystkie „utrapienia teraźniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą, która ma się nam objawić” (Rz 8,18). Stary Testament mówi o „zborze na pustyni”, zaś Nowy o „pielgrzymach i wychodźcach” (1 P 2,11). Owszem, jesteśmy domownikami Boga, ale też idziemy przez pustynię tego świata, idziemy doliną cienia śmierci, zanim nastąpi pełnia w Chrystusie, gdy królestwa tego świata staną się królestwem Boga i jego Chrystusa (Pomazańca). Jak mówi Lesslie Newbigin, „kościół jest pielgrzymującym ludem Boga. Jest on w drodze ku krańcom ziemi, by nawoływać, błagać wprost, wszystkich ludzi do pojednania się z Bogiem; w drodze ku końcowi czasu, by spotkać Pana”¹.

Z powyższych rozważań wynika, że Izrael jest typem Kościoła Nowego Testamentu. Jest on - jak już powiedziano - „cieniem przyszłych dóbr” gdy idzie o Kościół Nowego Przy-

mierza; Kościół, który składa się z Żydów i narodów (pogan). Pomiedzy Izraelem, tym cielesnym potomstwem Abrahama, a Kościołem istnieje rozdział i ciągłość zarazem. Tak więc Nowy Testament do nowego ludu Bożego stosuje stare nazwy, lecz za pośrednictwem pewnych transpozycji (przestawień) i kontrastów. Termin grecki *ekklesia* określa jeden i drugi lud, ale w Nowym Testamencie chodzi o Ciało Chrystusowe. W Nowym Testamencie służba Boża jest całkowicie duchowa. Kościół jest Izraelem, ale Izraelem Bożym, duchowym, niecielesnym. Jest ludem nabytym, ale nabytym za cenę krwi Chrystusa. Jest świętą Resztą, jest Oblubienicą Chrystusa. Kościół jest ludem Nowego Przymierza, przymierza zapowiadanego przez proroków, lecz przypieczętowanego krwią Chrystusa. Tu Jerozolima jest Jerozolimą z wysokości, a świątynia nie jest ręką uczynioną, bo są nią ludzie narodzeni z Ducha. Kartą Nowego Przymierza nie jest Prawo Mojżeszowe, nie będące w stanie przekazać życia, lecz Prawo Ducha wypisane w sercach ludzkich.

Tak o Kościele Nowego Przymierza mówi Nowy Testament: „Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym [...], wy, którzy niegdyś byliście nie ludem, teraz jesteście ludem Bożym [...]” - 1 P 2,9-10.

---

¹ *Lesslie Newbigin, The Household of God, London 1953, s. 25.*

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis, tel.: 517 524 520 e-mail: <i>jurgielajtis@op.pl</i>
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis, tel.: 509 963 995, e-mail: <i>jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl</i>
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Przerwa wakacyjna.
BOSKIE DZIEWCZYNY	Spotkania dla kobiet ruszają od września.
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	WAKACJE ☺
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	WAKACJE ☺
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	WAKACJE ☺
GRUPA NAJMŁODSZYCH	WAKACJE ☺
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie